

Слънце си бѣ зашло свѣтозарно
 Дневнѣ вечерю власть си придаде;
 Спустило свѣтлост' у море бездно!
 Тъмны го мракъ вѣки наслѣде!

С' разширна крила ноцъ мраконосна
 Земно поль-крѣжје покриваше!
 Мъртва тишина бѣше досадна!
 Мълчъ чернозлѣчна все владѣше!

Само прохладны тѣнки вѣтаръ
 Чисто въздухъ си ублажаваше;
 Морекы таласъ же кроткы бытаръ
 Тихо крайморіе си бѣше!

В' дома ж' одавно вѣк' упустьли
 В' Вѣспорекы выспны Тракійскы
 Князи гдѣ горди грѣцы живѣли
 Нощный вранъ другъ самодившкы (3)

Тѣжны заглѣхнѣтъ гласъ онъ издава
 В' нырища с' увы! тѣ притворили!
 Нощна гы сова сам' убитава
 Старъ си сѣйность загубили!